

[Ebba Strange]

nødt til at acceptere, at det er sådan. Vi mener altså, det er urimeligt, hvis det skal gå ud over børnene. Dette er ikke en ny ægteskabslov, men alene et forslag til at give børnene de samme forældre, som de ville have, hvis forældrene var gift med hinanden.

Endvidere har spørgsmålet været rejst om, at børn skal høres, når de er over 12 år. Hr. Arentoft var inde på, om børn over 12 år ligefrem skulle have lov til at bestemme, hvor de var. Fru Birthe Rønn Hornbech var bange for, at man kom til at stille børnene i den situation, at de skulle til at vælge. Jeg tror, det er kolossalt vigtigt at lytte til børn, og det er også derfor, jeg mener, at der skal børnesagkyndige med ind i disse sager, og at hele rådgivnings- og vejledningssituationen er så kolossalt vigtig. Ikke for at børnene skal træffe en beslutning og bestemme: jeg vil være dér eller dér, for det kan de ikke, og det skal de ikke; det er et urimeligt åg at lægge på deres skuldre, men for at lytte til, hvad der er det bedste for barnet. Det kan man lytte sig til, også selv om børnene er yngre end 12 år. De kan udtrykke det på forskellig vis; jo yngre de er, des mindre klart sprogligt udtrykker de sig måske, men man kan alligevel godt få et indtryk, for den faktiske situation i dag er den, at når forældre ikke selv kan blive enige, men skal have myndighederne til at afgøre, hvem der skal have forældremyndigheden, er myndighederne meget ofte i den situation, at de må konstatere, at begge forældre faktisk er lige egnede. Så gør de nogle gange det, at den ene får det ene barn, den anden det andet barn, og det er synd for børnene, for så bliver de også skilt fra hinanden, eller også vælger man altså den ene fremfor den anden, for et valg skal der træffes.

Det er det, vi gerne vil undgå, og derfor er vi overbevist om, at vi mindsker konfliktstoffet i disse sager. Selvfølgelig fjerner vi dem ikke, selvfølgelig er vi inde på et område – og det er også et svar til hr. Per Stig Møller – hvor der altid vil være konflikter, fordi der er så kolossalt mange følelser i klemme, og det vil der altid være i sådanne nære mellem-menneskelige forhold. Dem skal vi ikke tro vi kan løse ad lovgivningens vej, men vi kan i det mindste gøre rammerne sådanne, at konfliktløsningerne bliver lidt lettere at have med at gøre, end de er i dag. Det er det, der er vores formål med dette forslag.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Torben Lund spurgte, om jeg havde noget argument for ikke at sige, at samlevende ugifte skulle have fælles forældremyndighed. Jeg mener, jeg har nævnt det. Det afgørende er, at jeg mener, at ægteskabet er en samling af rettigheder og pligter, som man ikke kan og ikke bør stykke ud. Jeg er helt bekendt med, at mange i dag har valgt en anden måde at være sammen på end igennem ægteskabet. De lever nærmest under forhold, der kan minde om gamle tiders trolovelsesforhold, men til trolovelsesforholdet var der jo også knyttet adskillig færre rettigheder end til ægteskabet, som jo også har eksisteret et stykke tid herhjemme. Jeg vil også tro, der er noget i det, ægteskabsudvalget dengang sagde – og som et af de tidligere medlemmer, fru Ebba Strange, ikke tog afstand fra – nemlig at så kunne de altså gifte sig. Hvis det ligger som en almindelig opfordring, kan man formindske problemet noget, tror jeg, hvis man gennemfører dette forslag.

Der er i dag mange, der får børn uden at være gift. Fru Inger Marie Bruun-Vierø nævnte nogle tal – og dem vil jeg slet ikke bestride; de er sikkert rigtige – men hvis man så ser på, hvor mange af dem der senere bliver gift, må man sige, at der dermed er tilført ægteskabet mange, for det er tilfældet i dag. Det er vel egentlig ikke, fordi de to parter ser anderledes på hinanden, end dengang de levede sammen som en slags trolovede i stedet for at være gift; det er, fordi de vil sikre, at børnene får den placering, der følger med ægteskabet, herunder de øvrige bestemmelser om ægteskabets retsvirkninger.

Det synes jeg er en vældig fornuftig ting, og jeg vil nødigt have en lovgivning igennem, der hindrer den udvikling, som jeg bestemt mener der finder sted, nemlig at der ofte følger et ægteskab med børn, og det synes jeg kan virke ganske fornuftigt.

Jeg lagde mærke til, at fru Inger Marie Bruun-Vierø sagde, at retten til børn kan være kvindernes middel over for genstridige mænd. Jeg vil ikke bestride, at det kan være det i nogle tilfælde. Men det er vel, som om der dermed siges, at dér har kvinderne altså en vis styrke over for mændene, og derfor er det nok også rigtigt, at det ofte er mændene, der ønsker at gifte sig, når der kommer børn i ægteskabet, og det kan da være udmærket.